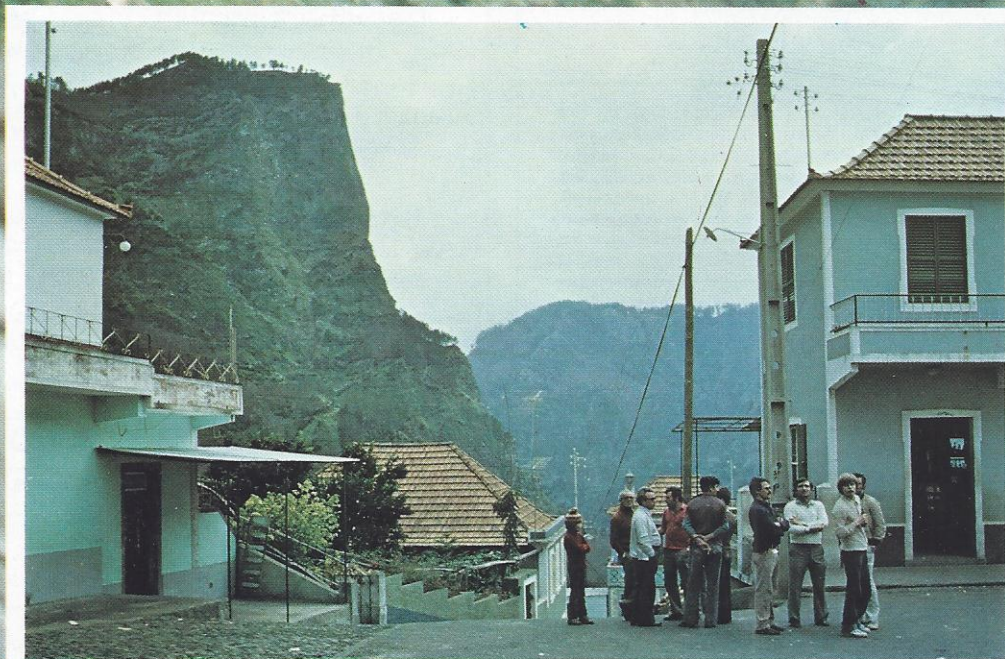

Kun maailmalla tapahtuu on yleensä mukana vähintään yksi suomalainen. Las-kuvarjohypyissä ja erityisesti vuorihypyissä tuo sääntö ei näytä oikein pitävän paikkaansa. Tämän uutuuden pariin näyttävät erityisesti suomalaiset kotiutuneen poikkeuksellisen monilukuisesti.

Viimeisin uutinen tulee Madeiralta, pieneltä saarelta lähellä Afrikan rannikkoa, vastapäätä Marokkoa.

1981-01-07 suoritti suomalainen hypääjä Timo Saarinen (34v) ikimuistoksen vuorihypyn vanhaan tulivuoren kraateriin.

EIRA DO SERRADO

– Hyppy Madeiralla –

Vuoren nimi on Eira Do Serrado ja se sijaitsee Nun-nalaakso nimisessä paikassa. Hyppy tapahtui korkealta näköalatasanteelta jonne, poikkeuksellista kylä, ei tarvinnut kiivetä vaan sinne on rakennettu tie. Timo Saarinen ystävänsä Kai Tervapuron kanssa saapui paikalle taksilla. Timon tarkoituksena oli suorittaa paikalta 5 hyppyä. Alastuloalue oli tutkittu etukäteen ja kohtalaiseksi todettu (pieniä peltotilkkuja). "Ei tarvitse odottaa, me tullaan toista kautta" kaverukset opastivat taksia. Kaveri kaasutteli pois paikalta mieli epämääräisiä kysymyksiä täynnä.

Näköalatasanteelle oli rakennettu puinen kaide. Saarinen aloitti paikalla kivistien suorittamisen.. "Huomasimme heti, että paikka ei ole aivan pystysuora, sillä ensimmäiset 150 m vuori on hieman loiva. Silmämääräisesti tarkasteltuna paikka tosin näyttää täysin pystysuoralta. Heitimme useita kiviä. Suoraan pudotetut kivet osuivat kallioon pudottuaan vain 3–4 s. Hieman kovempaa heitetyt kivet putosivat vuoren juurelle asti". "Olin kahden vaiheilla: hypätä vai eikö, kas siinäpä pulma". Tuuli oli lähtötasanteella nollassa. Timo päätti yrittää. "Heitettyäni kymmeniä kiviä olin lopulta täysin vakuuttunut että selviytyisin ensimmäisestä 150 metristä".

Annoin kameran Kai Tervapurolle ja puin varusteet päälleni. Näköalatasanteella ei ollut muita ihmisiä kavutessani puisen kaiteen ylitse. Kuilun syvyys oli noin vajaa 700 m.

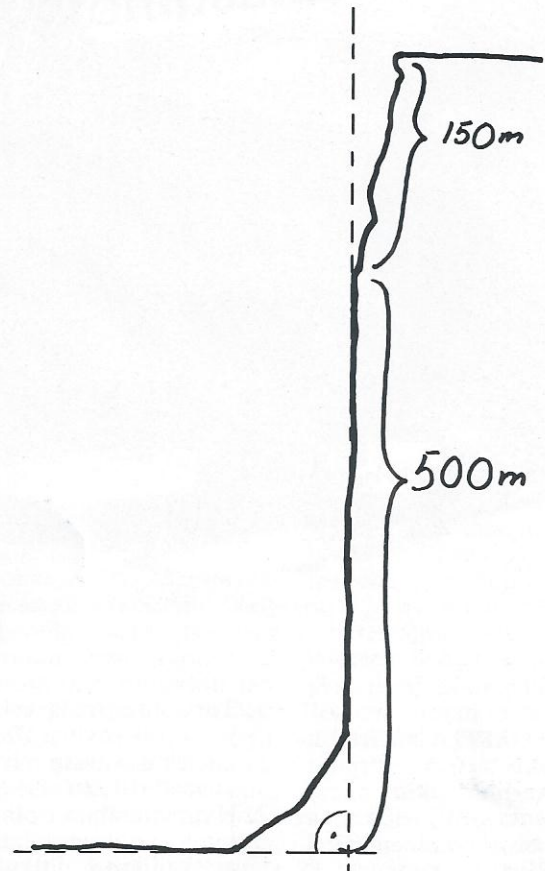
Kello oli kaksi iltapäivällä. "Asetuin seisomaan tukevasti aivan kuilun reunalle. Pidin tiukasti kiinni puisista kaiteista". Pienen keskittymisen jälkeen Timo suoritti voimakkaan tasajalkaponnistuksen ja oli heti ilmassa.

"Huomasin välittömästi etten pääse irti vuoresta. Vuori lipui takanani kiihtyvällä nopeudella. Kenkäni koskettivat vuorta. Yritin tehostaa liukuani. Siitä huolimatta en saanut kasvatettua etäisyyttä vuoreen.

Lopulta, kuin ihmeen kaupalla selviydyin ensimmäisestä 150 metristä ja aukaisin varjoni, joka aukesi normaalisti ja pois puolesta vuoresta. Aukaisuhetkellä oli etäisyyteni vuoreen vajaa 10 m. Ongelmat eivät kuitenkaan loppuneet tähän. Voimakas pyörteinen tuuli painoi kupua kohti vuorta. Vedin etummaisista viilekkeistä mutta kupu alkoi heittelehtiä voimakkaasti puolelta toiselle. Pyörteet ja tuuli olivat erittäin voimakkaita. Etäisyyteni vuoreen kutistui muutamaksi metriksi. Olin varma etten selviäisi hypystä hengissä!

Laskeuduin hitaasti yhä alemmaksi. Lopulta huomasin lähestyvänä vuoren juurta ja onnistuin laskeutumaan vahingoittumattomana 45 asteen osittain kivikkoiseen rinteseen. Olin hengissä. En enää ikinä hyppää näin matalalta ja vaaralliselta vuorelta.

Älkää missään tapauksessa hypätkö tältä vuorelta! Seuraavasta yrittäjästä tulee varmasti vainaja!

Moitimme:

- Hyppyyn kelpaamaton vuori
- Hyppy suoritettu "Kun kerran tänne asti on tultu" periaatteella.
- Tietämättömyyttä ja informaation puutetta.

Kiitämme:

Paikallista taksia
Hyppääjän henkiinjäämistä.
Hyppyn varoittavaa esimerkkiä

"Ei oo kaverit mulla niin suuri kunnianhimo että viitsisin yhden helkkarin vuorihypyn takia kuolla"

Pentti "Parooni" Pukkila TW2
Prekestolen 1980

WARNING!

THIS MOUNTAIN, EIRA DO SERRADO IN MADEIRA, IS EXTREMELY DANGEROUS AND NOT SUITABLE FOR CLIFF-JUMPING IN ANY WAY. DO NOT JUMP! THE NEXT JUMPER IS SURE TO DIE!